

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

จากการทดลองใช้ตัวแบบเพื่อลดความวิตกกังวลของนักศึกษาพยาบาล ก่อนการศึกษา
ภาคปฏิบัติวิชาพยาบาลจิตเวช โดยการให้ชมตัวแบบจากเทปบันทึกภาพ จำนวน ๓ เรื่อง
เรื่องละ 2 ครั้ง เป็นเวลา ๓ อาทิตย์ติดต่อกัน โดยผู้วิจัยใช้แบบวัดความวิตกกังวล STAI
ทำการวัดความวิตกกังวลก่อนการทดลอง หลังการทดลองและติดตามผลในวันที่จะเข้าศึกษาภาค
ปฏิบัติวิชาพยาบาลจิตเวชเป็นวันแรก ซึ่งผลจากการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 1

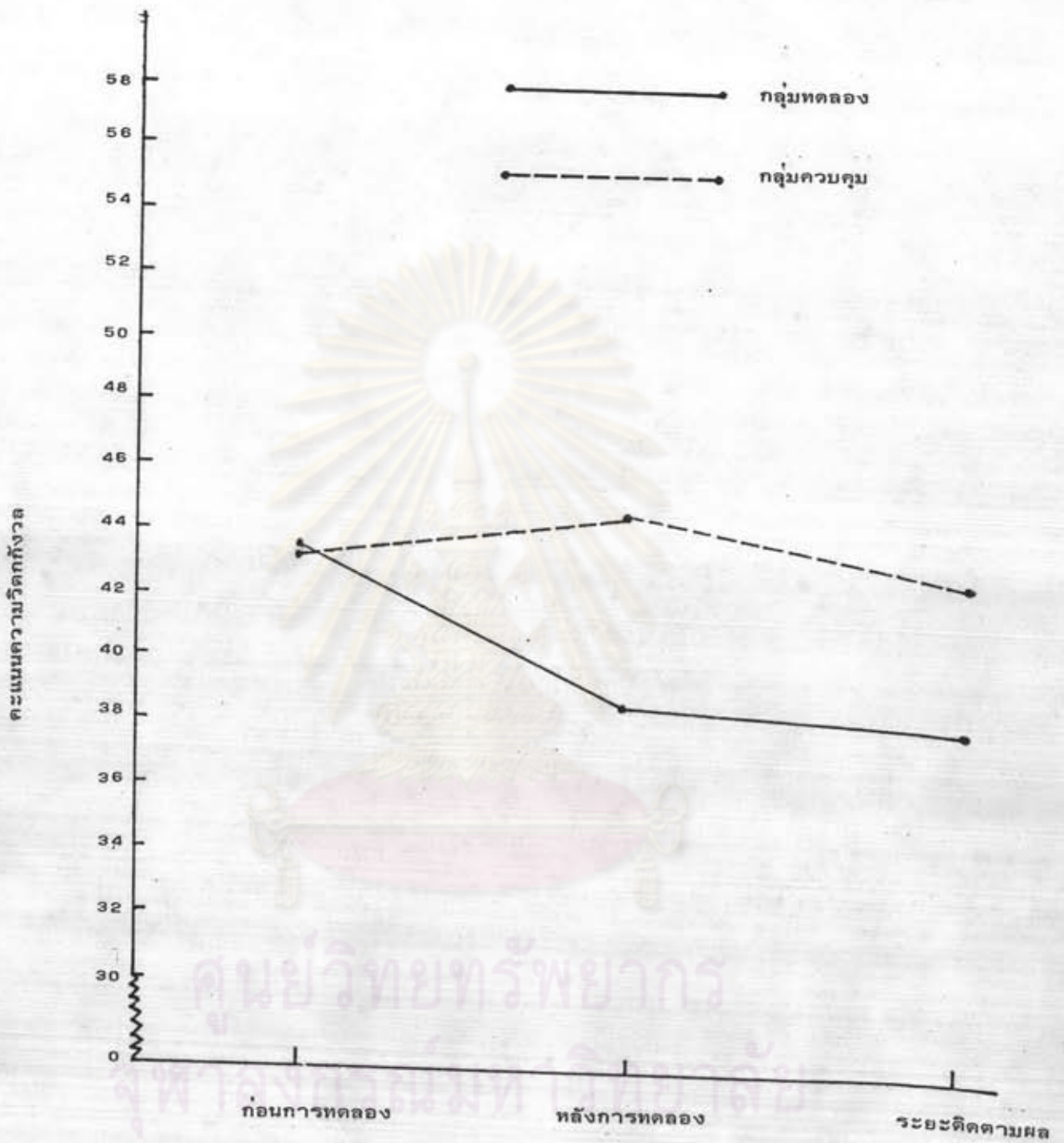
ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 คะแนนความวิตกกังวลต่อการที่จะเข้าศึกษาการปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ที่ได้จากแบบวัด STAI (แบบ X-I) ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และในระยะติดตามผล

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ระยะติดตามผล	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
1	41	41	40	46	52	50
2	44	41	38	42	41	40
3	42	41	39	42	45	44
4	42	38	39	40	48	38
5	49	31	34	45	37	41
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	43.6	38.4	38	43	44.6	42.6
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	2.87	3.88	2.1	2.19	5.24	1.56

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวชของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการทดลอง มีค่าใกล้เคียงกัน คือกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 43.6 คะแนน กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 43 คะแนน ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวชของกลุ่มทดลองลดลงจาก 43.6 คะแนน เป็น 38.4 คะแนน ในระยะหลังการทดลอง และลดลงเป็น 38 คะแนนในระยะติดตามผล ส่วนคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวชของกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 43 คะแนน เป็น 44.6 คะแนน ในระยะหลังการทดลอง และลดลงเป็น 42.6 คะแนนในระยะติดตามผล

คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวชของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และในระยะติดตามผล ได้แสดงเป็นกราฟเปรียบเทียบไว้ในรูปที่ 1

รูปที่ 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลแบบ A-state จากแบบวัด STAI (X-I)

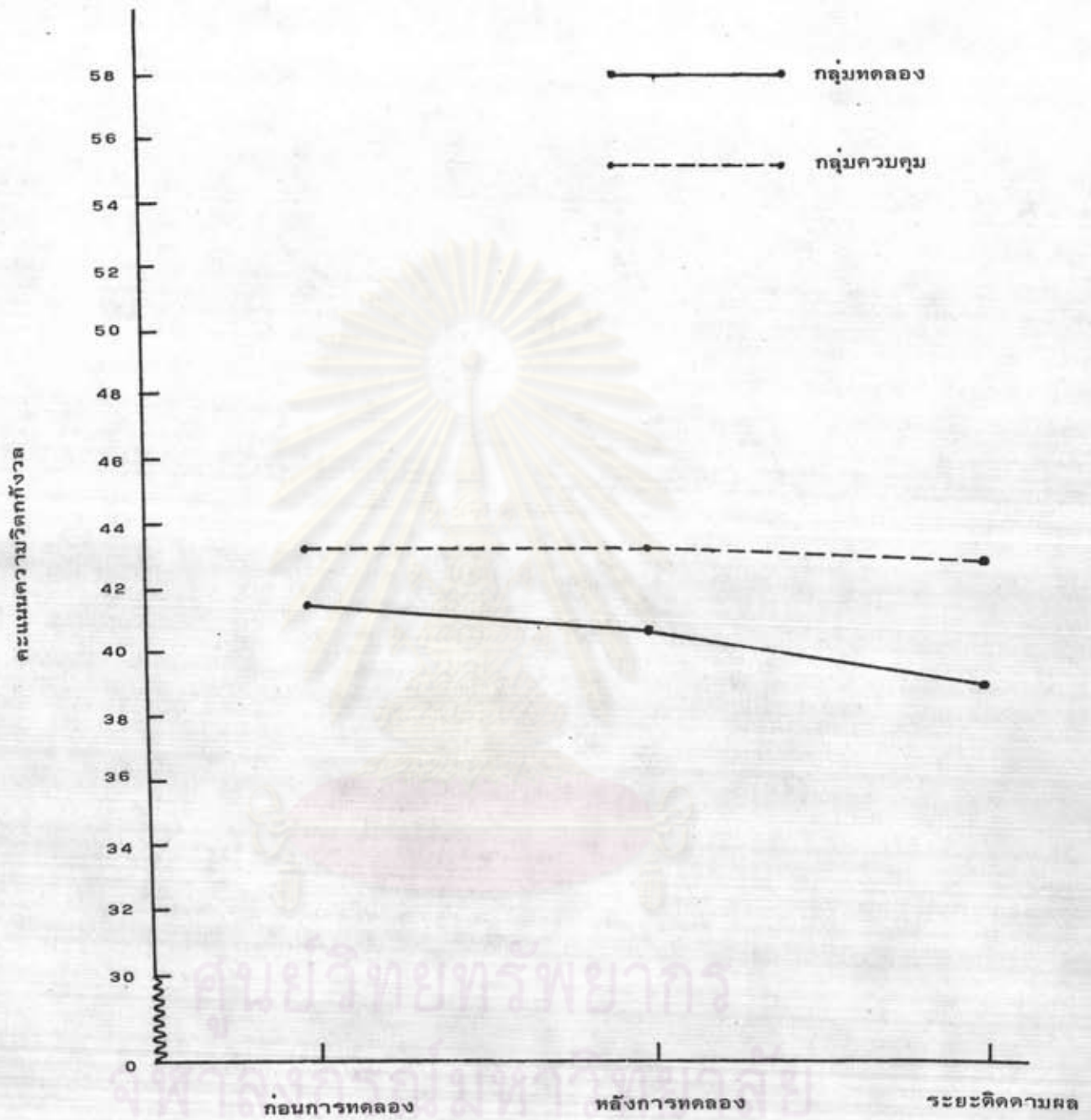
ทั้ง 3 ระยะของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 คะแนนความวิตกกังวลที่มีเป็นประจำในบุคคล (A-trait) ที่ได้จากแบบวัด STAI (แบบ X-II) ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และในระยะติดตามผล

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ในระยะติดตามผล	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ในระยะติดตามผล
1	39	41	40	45	46	49
2	41	40	39	43	41	44
3	42	41	41	38	44	37
4	38	40	37	47	44	40
5	48	42	38	42	40	42
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	41.6	40.8	39	43	43	42.8
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	3.5	0.75	1.41	3.03	2.19	4.26

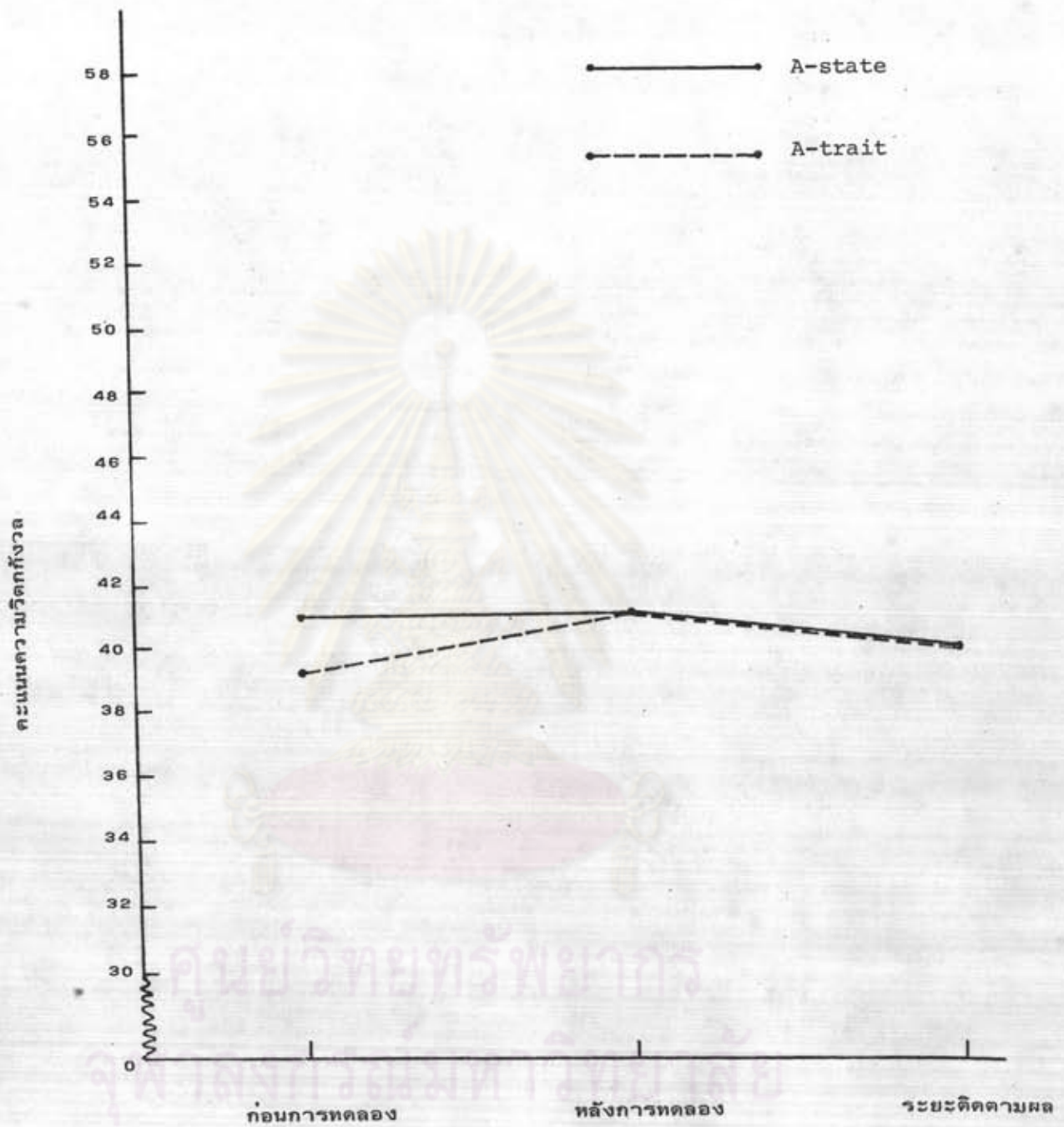
จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความวิตกกังวลที่มีอยู่เป็นประจำในบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีระดับค่อนข้างสม่ำเสมอคือกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และในระยะติดตามผล 41.6 คะแนน, 40.8 คะแนน และ 39 คะแนน ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง 43 คะแนน ในระยะติดตามผล 42.8 คะแนน

คะแนนความวิตกกังวลที่มีอยู่เป็นประจำในบุคคลของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ได้แสดงไว้เป็นกราฟเปรียบเทียบไว้ในรูปที่ 2

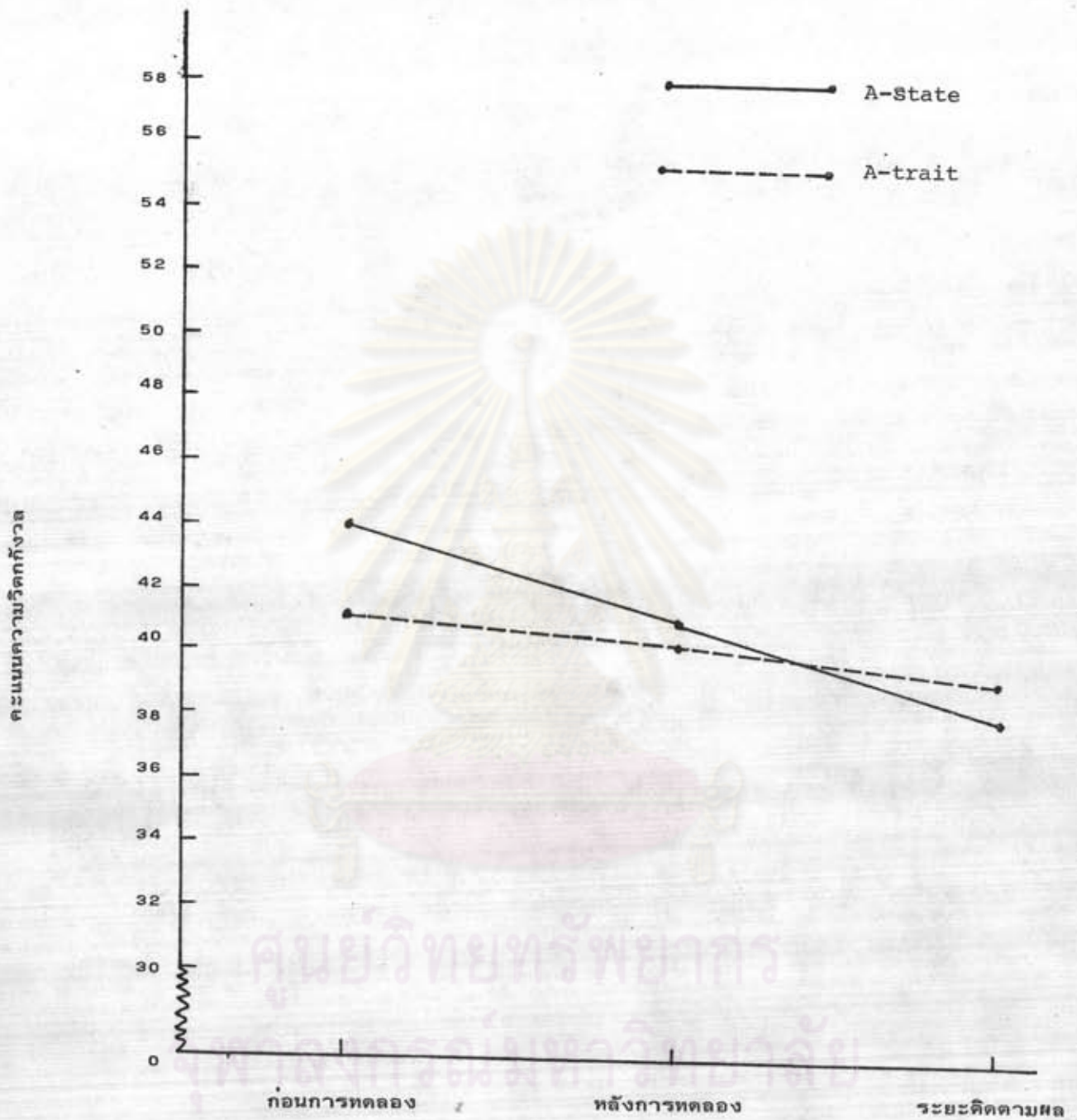

รูปที่ 2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลแบบ A-trait จากแบบวัด STAI (X-II)

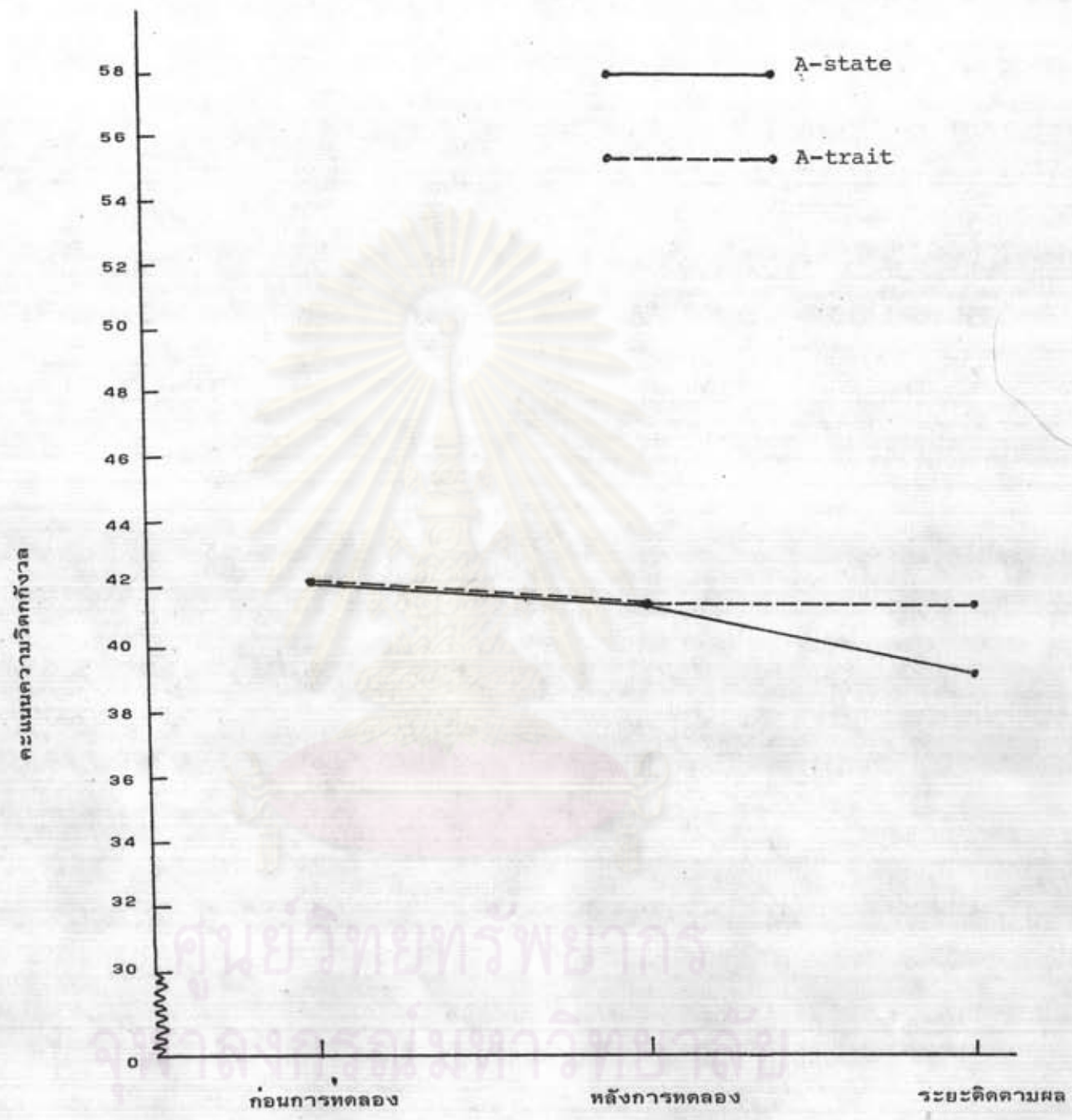
ทั้ง 3 ระยะ ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

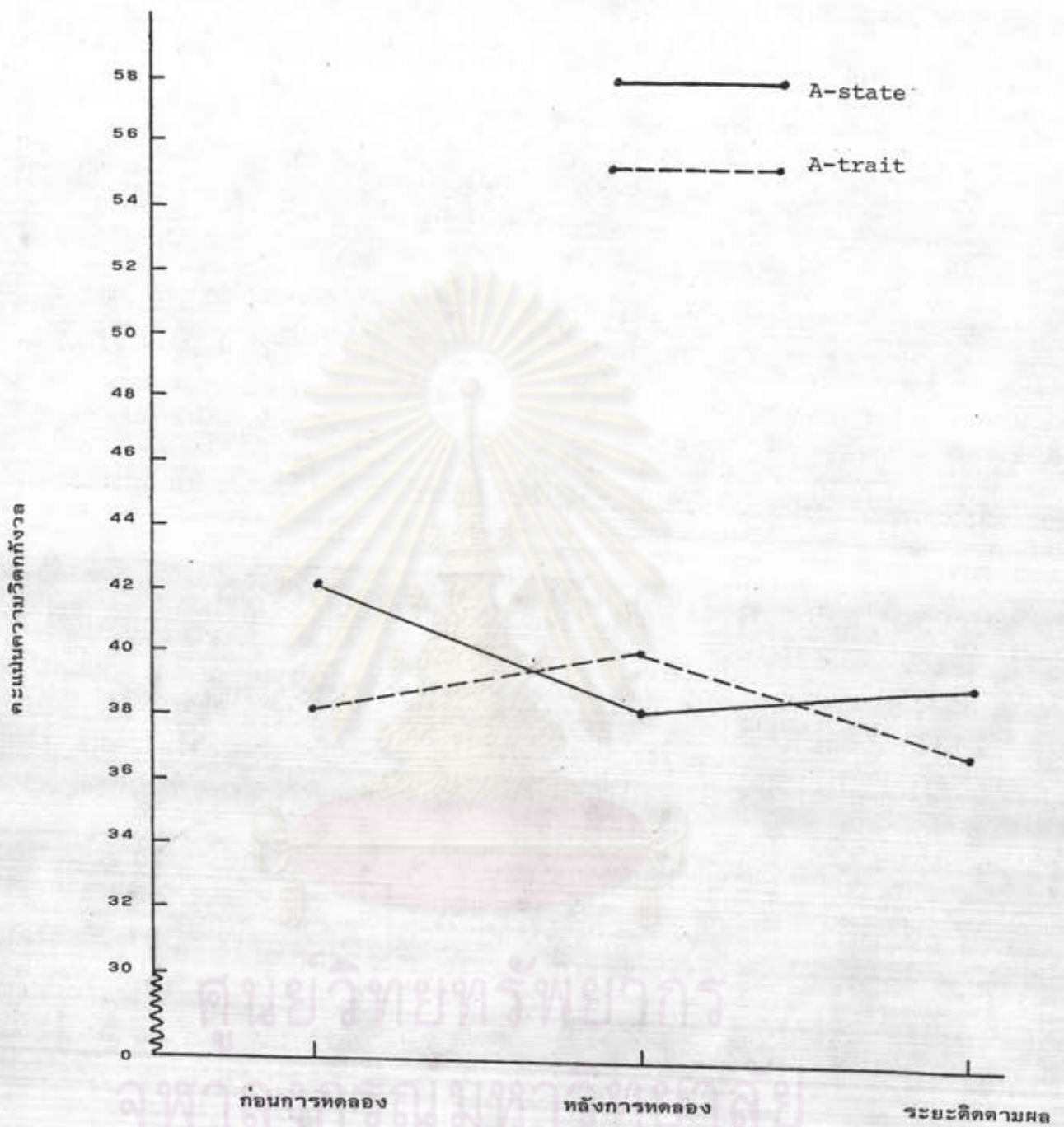
รูปที่ 3 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มทดลองคนที่ 1

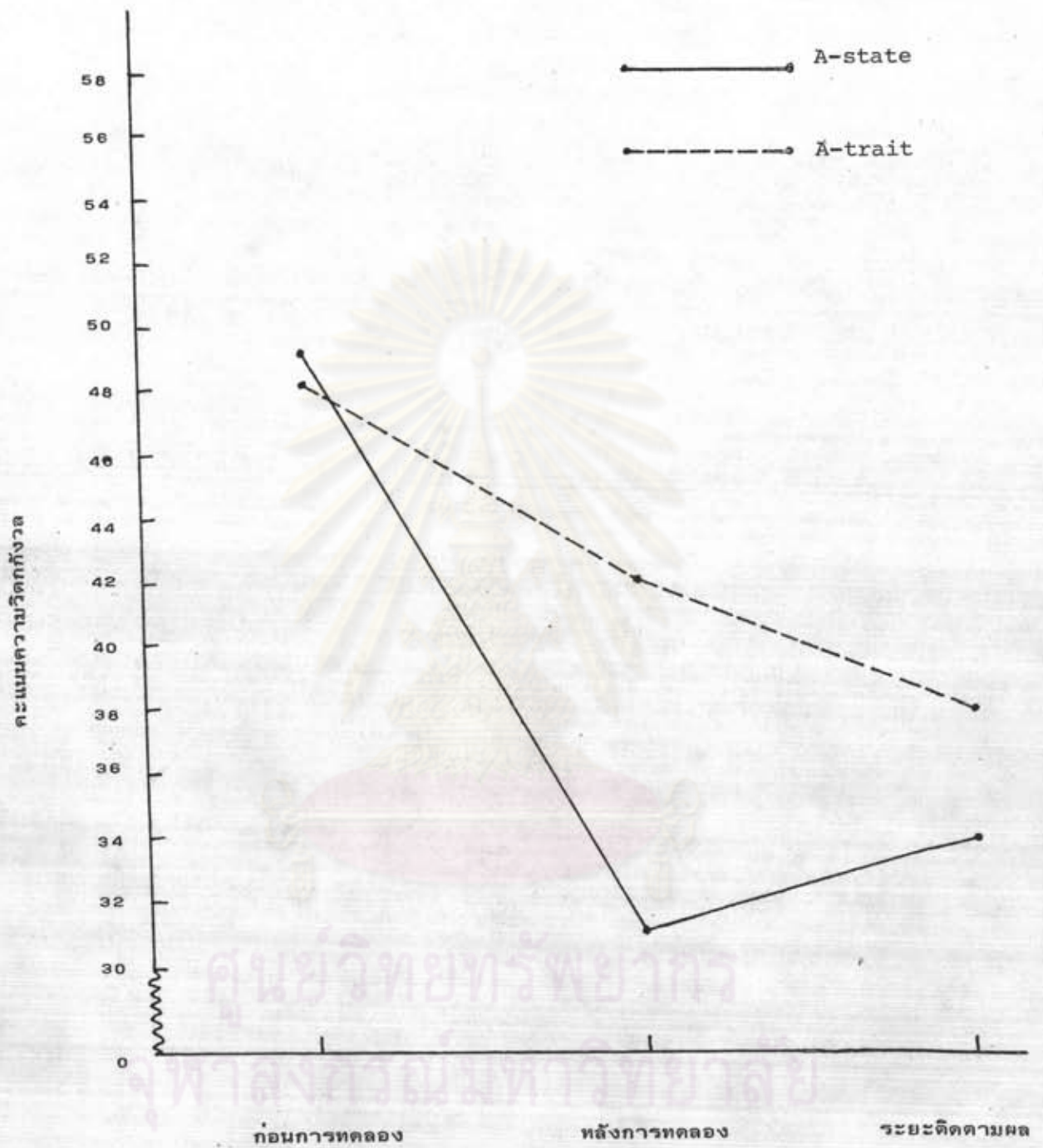
รูปที่ 4 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I แบบ X-II ของกลุ่มทดลองคนที่ 2

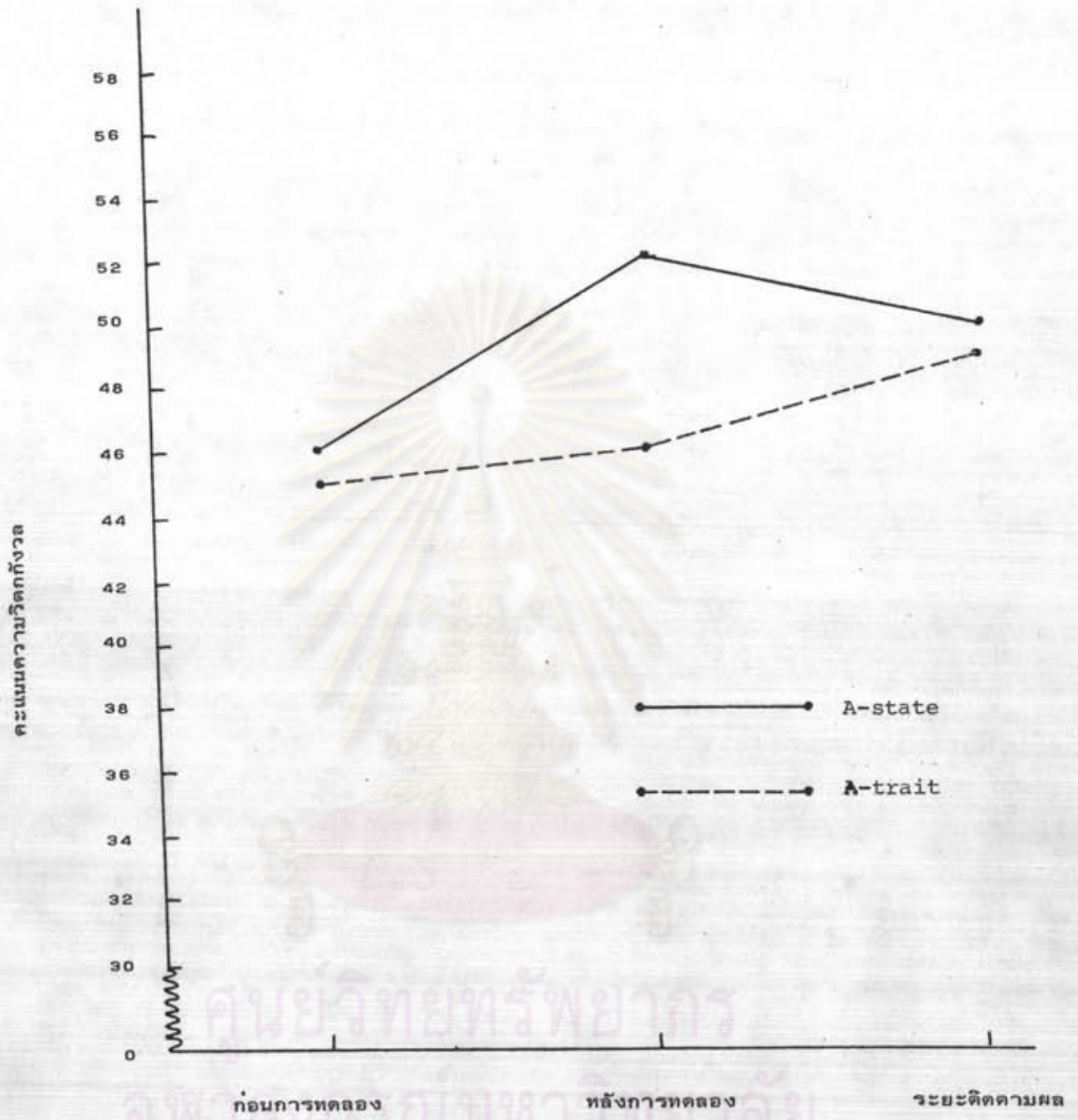
รูปที่ 5 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มทดลองคนที่ 3

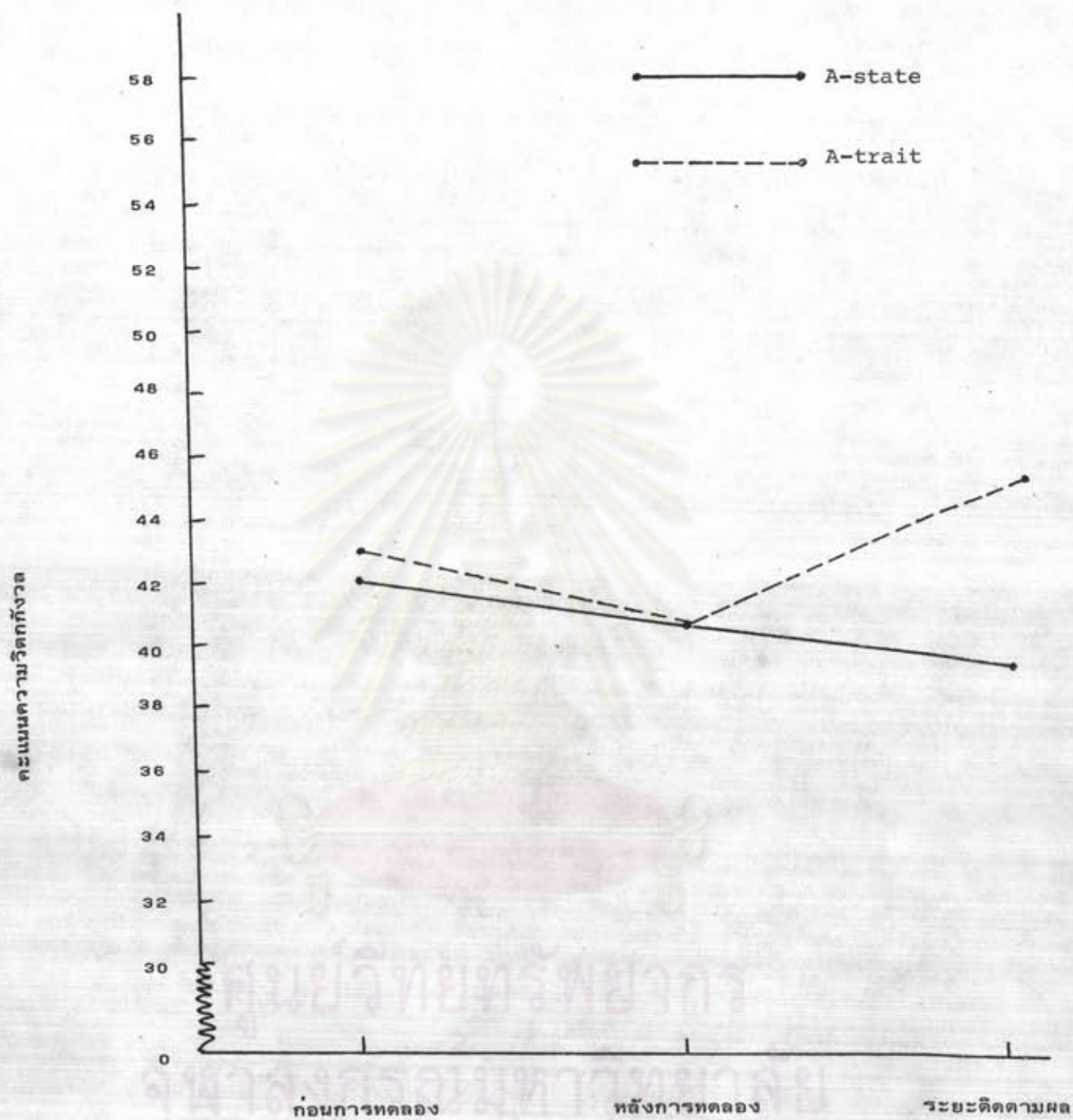
รูปที่ 6 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มทดลองคนที่ 4

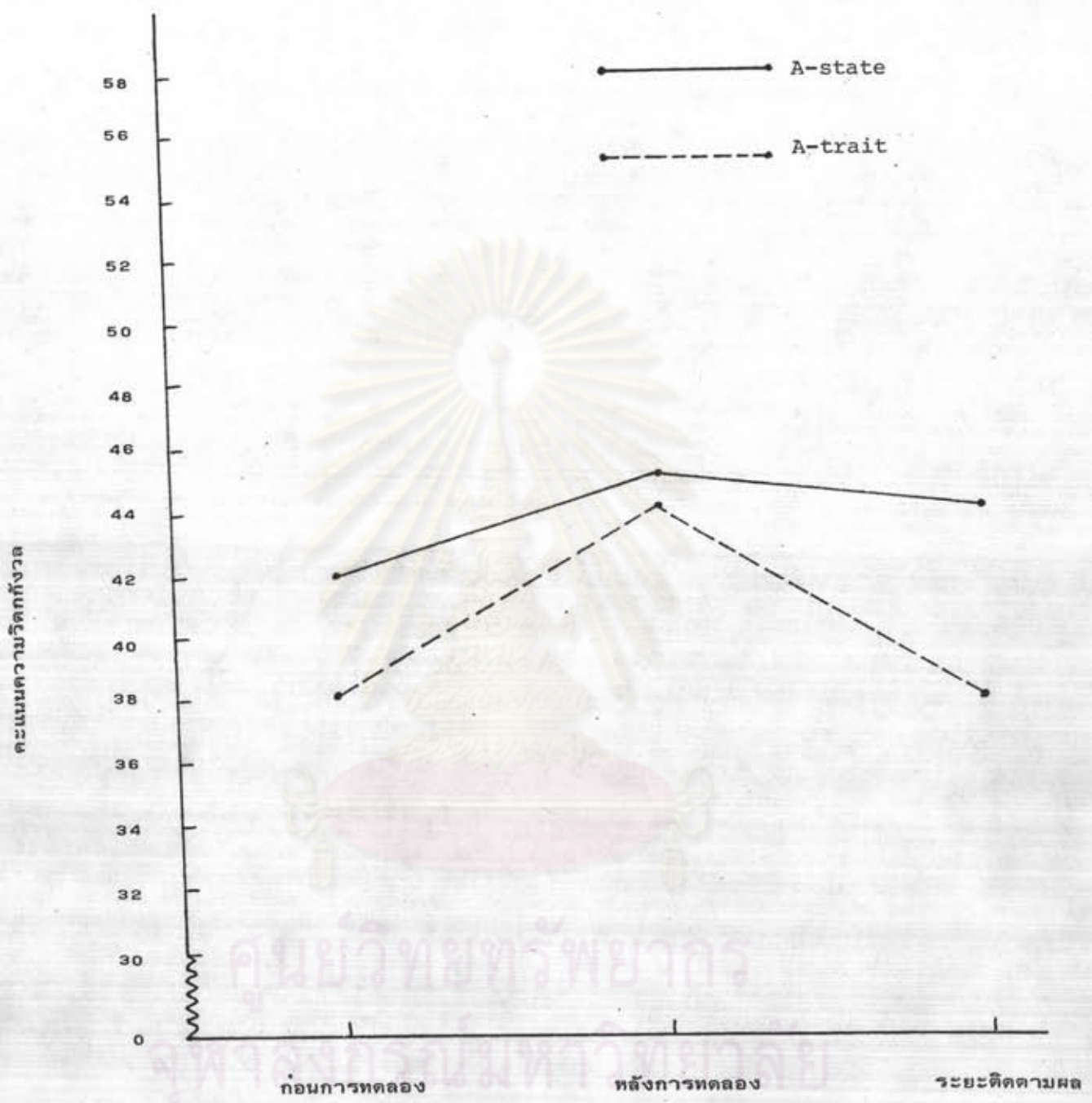
รูปที่ 7 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มทดลองคนที่ 5

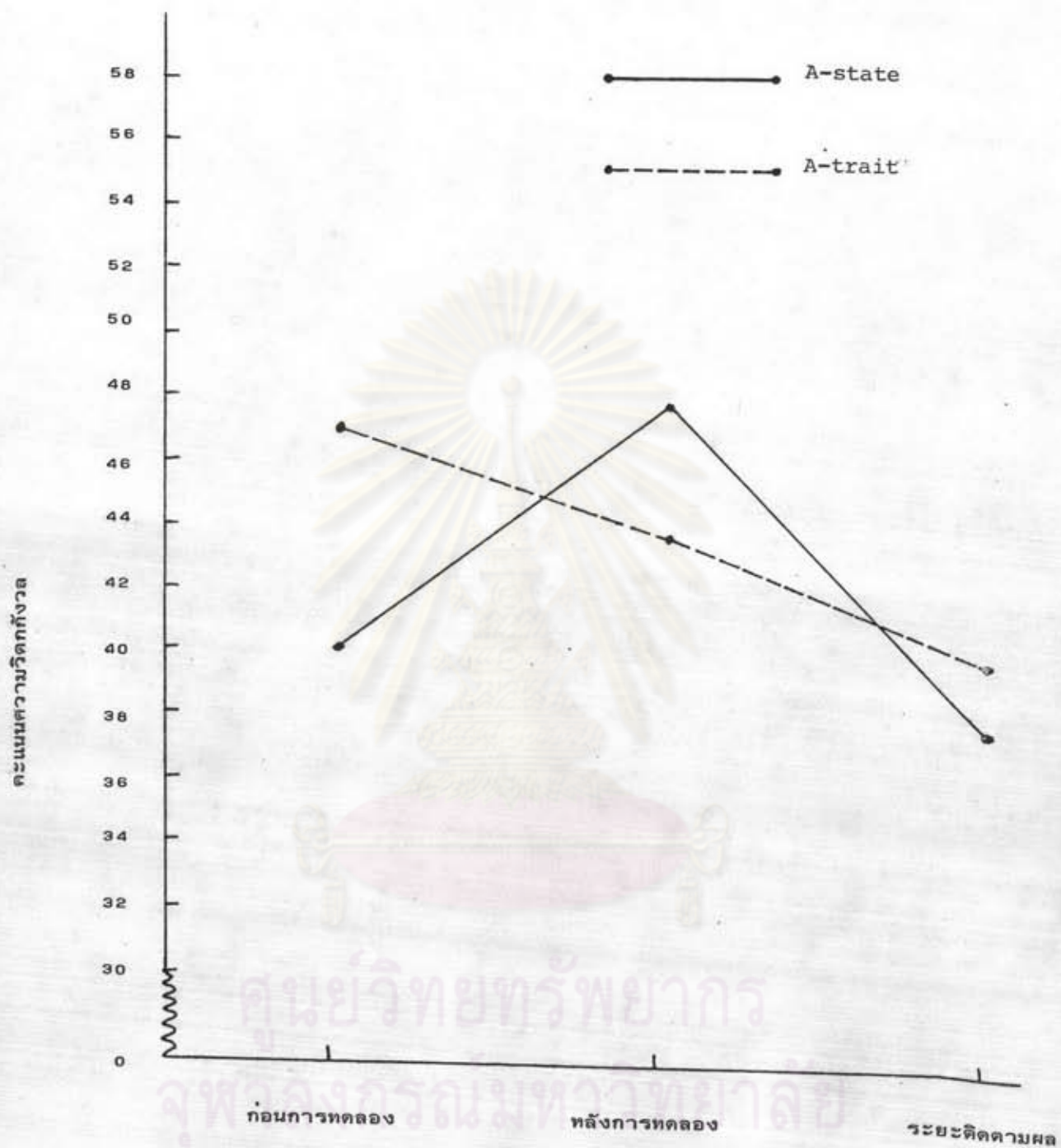
รูปที่ 8 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I แบบ X-II
ของกลุ่มควบคุมคนที่ 1

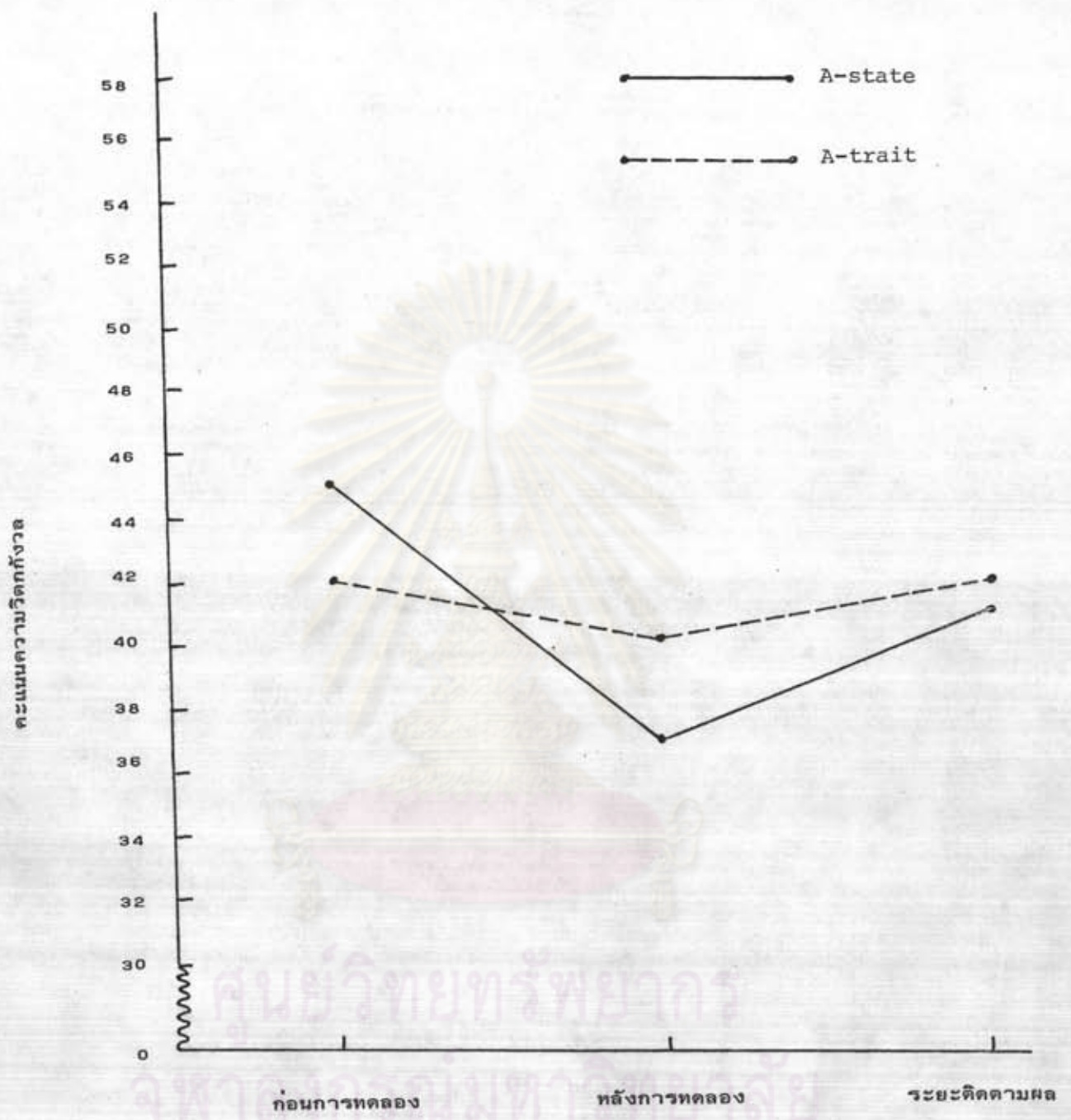
รูปที่ ๑ คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I แบบ X-II
 ของกลุ่มควบคุมคนที่ 2

รูปที่ 10 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มควบคุมคนที่ 3

รูปที่ 11 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มควบคุมคนที่ 4

รูปที่ 12 คะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด STAI แบบ X-I และ X-II ของกลุ่มควบคุมคนที่ 5

จากรูปที่ 3-7 จะพบว่าคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลต่ำกว่าในระยะก่อนการทดลอง โดยลักษณะความเปลี่ยนแปลงของคะแนนความวิตกกังวล (A-state) จากระยะก่อนการทดลอง มาสู่ระยะติดตามผล มี 2 ลักษณะคือ คะแนนความวิตกกังวล (A-state) ในระยะติดตามผลลดลง 3 คน (จากรูปที่ 3-5) และเพิ่ม 2 คน (จากรูปที่ 6-7)

จากรูปที่ 8-12 พบว่าคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ของกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง 3 คน (จากรูปที่ 8, 10 และ 11) และลดลงจากระยะก่อนการทดลอง 2 คน (จากรูปที่ 9 และ 12) ส่วนในระยะติดตามผล พบว่าคะแนนความวิตกกังวล (A-state) เพิ่มขึ้นในระยะหลังการทดลอง 2 คน (จากรูปที่ 8 และ 10) และลดลงในระยะหลังการทดลอง 3 คน (จากรูปที่ 9, 11 และ 12) คะแนนความวิตกกังวล (A-state) ในระยะติดตามผลลดลง 4 คน (จากรูปที่ 8-11) ส่วนอีก 1 คนนั้นมีคะแนนความวิตกกังวล (A-state) เพิ่มขึ้น (จากรูปที่ 12)

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล และผลจากการทดสอบค่าที (t-test)

ระยะ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		การทดสอบค่าที (t-test)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ก่อนการทดลอง	43.6	2.87	43	2.19	0.33
หลังการทดลอง	38.4	3.88	44.6	5.24	1.902*
ติดตามผล	38	2.1	42.6	1.56	1.885*

* $p < .05$ (d.f = 8)

จากตารางที่ 3 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลแบบ A-state ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลแบบ A-state ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ระยะ	\bar{X}	S.D.	การทดสอบค่าที (t-test)
ก่อนการทดลอง	43.6	2.87	2.132*
หลังการทดลอง	38.4	3.88	

* $P < .05$ (d.f = 4)

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง และระยะติดตามผล

ระยะ	\bar{X}	S.D.	การทดสอบค่าที (t-test)
ก่อนการทดลอง	43.6	2.87	2.262*
ติดตามผล	38	2.1	

* $P < .05$ (d.f. = 4)

จากตารางที่ 5 พบว่าความวิตกกังวลต่อการเข้าศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช (A-state) ของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง และระยะติดตามผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความวิตกกังวลที่มีอยู่เป็นประจำในบุคคล (A-trait) ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และในระยะติดตามผล และผลจากการทดสอบค่าที (t-test)

ระยะ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		การทดสอบค่าที (t-test)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ก่อนการทดลอง	41.6	3.5	43	3.03	0.605
หลังการทดลอง	40.8	0.75	43	2.19	1.9*
ติดตามผล	39	1.41	42.8	4.26	1.696

* $p < .05$ (d.f. = 8)

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าความวิตกกังวลที่มีอยู่เป็นประจำในส่วนบุคคล (A-trait) ในระยะก่อนการทดลองและในระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในระยะหลังการทดลองความวิตกกังวล (A-trait) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย